

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2023. január 5.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

A MARADÉK HŰSÉGE, MEGTÉRÉSE, MEGMENTÉSE

Köszöntés igéje: Jeremiás 31,3-4a

Messzünnen is megjelent nékem az Úr, mert örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmasságomat. Újra felépítlek téged, és felépülsz, oh Izráel leánya.

Énekek: 105,1-3; 393

Lekció: Ézsaiás 10,20-34

Alapige: Ézsaiás 10,20-34

*És leszen ama napon, hogy többé nem támaszkodik Izráel maradéka és aki megmaradt Jákób házából, az őt nyomorgatóhoz, hanem támaszkodik az Úrhoz, Izráel Szentjéhez hűségesen; A maradék megtér, a Jákób maradéka az erős Istenhez. Mert ha néped Izráel számszerint annyi lenne is, mint a tenger fövénye, csak maradéka tér meg; az elvégezett pusztulás elárad igazsággal! Mert elvégezett pusztítást cselekszik az Úr, a seregek Ura, mind az egész földön. Azért így szól az Úr, a seregeknek Ura: Ne félj népem, Sionnak lakosa, az Assiriabeli királytól! Bár botjával megver tégedet és pálcáját felemeli rád, miként Egyiptom egykoron; mert még csak egy kevés idő van: és elfogy búsulásom, és haragom az ő megemésztésükre leszen! És a seregeknek Ura ostort emel ő ellenük, miként a Midián levágatása idején az Oreb kőszikláján, és pálcáját a tenger fölé emeli, mint Egyiptomban egykoron. És lesz ama napon: eltávozik az ő terhe válladról és igája nyakadról, és megromol az iga a kövérség miatt. Ajjáthba jó, Migronba átsiet, Mikhmásnál rakja le hadakozó szerszáma-
it; átmennek a szoroson, Gébában lesz hálóhelyünk; megrémül Ráma, Gibeá, Saulnak városa elfut. Kiálts Gallim leánya, és vedd füleidbe Laisa, és szegény Anathóth! Madména megindul, Gébim lakosai mentik övéiket; még Nóbba*

A MARADÉK HŰSÉGE, MEGTÉRÉSE, MEGMENTÉSE

megyen ma, hogy ott megálljon, és emeli már kezét Sion leányának hegye és Jeruzsálemnek halma ellen! De ímé az Úr, a seregeknek Ura: levagdálja az ágakat rémítő hatalommal, és a magas termetűek kivágattatnak, és a magasságosak megaláztatnak; Az erdő sűrű ágait levágja vassal, és megdől a Libánon egy hatalmas által.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, az ítéleteid hirdetése is csudákat hirdet és magasztalunk, hogy ez akkor is igaz, amikor a te ítéleteid nem csupán igazságos tanácsod, döntésed, hanem amikor valóban a mai időben is tapasztaljuk, te ítélő Isten vagy, aki a bűnt megbünteted. És magasztalunk, hogy amikor ezt cselekszed, azért teszed, hogy mentsd a bűnöst, nehézségek, bajok között a te ítéletedben és a fenyítésedben hozzád térhessen.

Köszönjük neked, hogy te még ítélő Istenként is dicsőséges vagy és csodatévő. És áldunk, amikor kegyelmedet, irgalmadat, dicső szentségedet így ismerhetjük meg tebenned.

És köszönjük, hogy az ítéletedet is, kegyelmedet, szentségedet az Úr Jézusban jelentetted ki. Áldunk, hogy te valóban így vagy Szentháromság dicsőséges Isten.

Magasztalunk, hogy a te Szentlelked által, igéd által valósággal velünk vagy a gyülekezet közösségében is. Köszönjük neked, hogy amikor otthon vagyunk, a munkában ott is ott vagy ígéreted szerint.

És hálát adunk, hogy a te néped tagjaiként és mint közösség is az elveszettek között hirdethetjük, hogy ki vagy te, hogyan munkálkodol, miért is vagy csodálatra méltó, csodatévő Úr. Ma is szeretnénk rád figyelni.

Köszönjük, hogy szólni akarsz hozzánk. És arra szeretnénk kérni, hogy ha inteni akarsz, akkor intsél valóban, hadd tudjunk rád tekinteni így szabadító Úrként, Jézusért, Atyánk.

Amen.

Igehirdetés

A bibliai rész folytatása annak az igeszakasznak, amit nem olyan régen napi csendességben is olvastunk és az elmúlt esztendő utolsó hétközi istentiszteletén igehirdetésben is hallhattunk. Assíria Isten eszköze volt abban, hogy ítélje szeretett ószövetségi népét, Izraelt, de közben a prófétai kijelentésben – ezt hallhattuk az elmúlt istentiszteleten hét közben – Ézsaiás számára is és minden kor minden hívője számára óriási bátorításként hangzott: magát az ítéletet végrehajtó eszközt is az Úr ítéli. Ezzel a gondolattal mentünk végig a megelőző versek üzenetén: sötétség Izrael népe bűne miatt, sötétség amiatt, hogy Assíria ítél az Úr kezében eszközként, de közben a 17. versben az Urat Izrael világosságának, Izrael szentjének mondva bemutatta, hogy a legnagyobb sötétségben, az ítélet sötétségében is látszik az Úr világossága, Jézusban a világ világossága, aki nem hagyja az ő népét, és az ítélet eszközét, Asszíriát ítéli, el fog veszni, el fog pusztulni a birodalom.

A világosság, Izrael világossága, Izrael szentje kifejezés itt ebben a szakaszban az utolsó versekben legtöbbször már így szerepel előttünk: az Úr, a seregek Ura. Többször is hallhattuk a felolvasás során: az Úr, a seregek Ura. Az Úr kifejezésben ott van az a drága, személyes, szövetségi népéhez hűséges isteni szeretet, az Úr, a Jahve. Van, amikor emellett ott van még az ő mindenható voltát is kifejező Adonáj kifejezés. A seregek Ura pedig arra utal, hogy ő a menyeyei seregek Ura, Izrael seregeinek is az Ura, pedig Izraelt ítélnie kellett Ézsaiás idejében is, de ő Úr az asszír seregek fölött is.

Ezeket a bevezető gondolatokat visszautalva az előző igehirdetés üzenetére azért volt fontos kiemelni, mert ha az 1-19. vers alapján Izrael világossága, Izrael szentje – ott is szerepelt egyébként már a seregek Ura kifejezés is –, az Úr megmutatta, hogy ő kicsoda, amikor ítéli Asszíriát és micsoda szabadítást készít népe számára, és ezt a szabadítást már akkor megragadhatják – Ézsaiás maga is –, amikor még sehol nincs AsszírIA pusztulása. Még csupán ígéret, de az Úr az, aki és végre fogja hajtani. Tehát ha az AsszírIA ítélete is bátorítás volt már a sötét napok idején, még szenved Izrael népe, vitetik a fogságba éppen 722-ben majd, de a próféta maga is és az Úr népe tagjai, akik az Úrban bíztak még, nem sokan voltak, de bíztak az Úrban, tudhatták, hogy csak idő kérdése, mert AsszírIA megítéltetik. És ha ez is világosság a sötétségben a szó lelki értelmében, micsoda világosság ragyog föl, hogyha ennek a résznek a második szakasza alapján úgy látjuk, hogy az Úrnak az ítéletben az volt a szándéka, hogy közben az ő nagyon bűnös népét, az éppen ítélet alatt lévő népét is helyreállítsa, megtérésre vezesse, sőt, megvédje őket. Megvédje mindentől, ami esetleg az AsszírIA gonosz tettei következménye lehetne.

Benne van tehát az Úr személyének, a seregek Ura kifejezéssel, az a hatalma meg az a szeretete, amely az ő ítélet alatt levő népét is – most ez esetben Izrael, az északi országrész – megtartja. És itt használja ezt a kifejezést: Izrael maradéka. Maradék – a maradék hűséges, a maradék megtér és a maradékot megmenti az Úr. Hűséges, megtér és megmenti az Úr. Már a próféta idején is, Ézsaiás is ezt átélhette a családjával együtt, és természetesen a próféta szempontjából is a jövőben, a jövő reménysége. És nem véletlen, hogy a 11. részben már a messiási ígéret csendült fel újra – erről is volt szó az elmúlt hétközi istentiszteleten, de ezt hadd említsem itt is – a messiási időszakban, amikor eljött az Úr Jézus, és ebben vagyunk mi is egészen eljövételéig.

Nekünk nagyon személyessé ez az igei bátorítás úgy lehet esetleg, ha arra gondolunk, hogy a karácsonyi ünnepek során biztos, hogy jöttek olyan családtagok is velünk templomba, a gyülekezetbe igehirdetést hallgatni, istentiszteletre, akik még nem ismerik az Urat. Lehet, hogy amúgy nem járnak egyáltalán templomba, de karácsonykor, talán még húsvétkor eljönnek.

Én arra emlékszem, hogy kicsi gyerekkoromtól fogva én magam is imádkoztam mindig azokért a családtagokért, akik a tápiószőlősi karácsonyi istentiszteletre eljöttek, hogy hátha ők is megtérnének, hátha most hallják meg az Úr szavát, és akkor onnantól fogva már ők is jönnek mindig rendszeresen igehirdetést hallgatni velünk együtt, a családunkkal együtt.

A MARADÉK HŰSÉGE, MEGTÉRÉSE, MEGMENTÉSE

Imádkozunk akár évtizedeken át azért, hogy valakik térjenek meg. Személyessé így gondoltam tenni, nagyon személyessé számotokra is az itt szereplő ószövetségi kijelentésnek a bátorítását, vagy ha kell, vigasztalást, hogy soha ne azért szomorkodjunk, hogy hogyhogy még mindig nem tértek meg, hogy meddig kell még, Uram, várni, hogy megtérjenek. Ez a bibliai kijelentés éppen a 10. rész egésze üzenete fényében mutat arra, hogy lássuk az Urat, Izrael világosságát, Izrael szentjét, a seregek Urát akkor is, amikor még nem történnek valamilyen események, dolgok, amikért még imádkozunk is talán évtizedek óta a lelki testvéreinkkel együtt. De az Úr ma is az az Úr és ugyanúgy munkálkodik. Ma is igaz, hogy van maradék és a maradék megtér, és megtartatik, megőrzi az Úr, megmenti.

Izrael maradéka hűségét, megtérését és megmentetését vizsgáljuk meg ennek a szakasznak az alapján.

Izrael maradéka hűsége tehát. A 10. rész 5-15. verséig terjedő kijelentése az egész prófétai könyvet átfogó alapelvet mutatja be, ami jellemző az Úr munkájában és erről volt szó az elmúlt alkalommal: a szent Isten, a mindenható, dicsőséges Úr, Izrael világossága a leggonoszabb birodalmat is használhatja a maga eszközeként, mert őneki bármi lehetséges. Ő fölötté áll minden gonosznak annyira, hogy még a gonoszt is használhatja isteni terve, célja végbevételére. A gonoszt meg fogja büntetni, lásd Asszíriát megbüntette, megbünteti, megígérte.

Az ő népét is, ha megmarad bűnében, ítéli. De akkor is – és ez a második nagy szakaszrésznek a bátorító meg vigasztaló ígérete és üzenete –, de amikor ítéli is az Úr az ő népét, Izraelt is, akkor azt azért teszi, hogy helyre állítsa. Meg akarja őrizni a szó lelki értelmében és természetesen a szó fizikai érelmében is. Még nem ment végbe a szabadítás öröme lehetősége. A 12. részben, amikor már megtörtént minden a szabadítás tekintetében, ez még nem következett be. Még csak azt látjuk, hogy Izrael királyai maradtak nagyon gonoszak, Ézsaiás ezzel szembesül, mikor hallja őket. Hiába szenved Izrael, az északi országrész Asszíria sokféle támadása során, aztán elviszik fogságba Izraelt, Asszíria elviszi 722-ben, még mindig nem akartak megtérni. Nem volt nagy ébredés Izrael életében meg a királyok se akarta megváltozni. Ez a valóság, a látható valóság.

De a prófétai kijelentés akkor is ott van, hogy az Úr amikor ítél Asszíria által is, nagyon jól tudja, hogy mit akar, mit tesz. Izrael szentje, Izrael világossága a sötétben is, a sötét események közepette is nagyon is világít, cselekszik és a seregek Uraként hatalmasan munkálkodik. És ez az ő hatalmas munkája eredménye, hogy van, lesz maradék. Vannak olyanok, akik megmaradnak hűségesnek a legsötétebb időszakokban is, és lesznek, akik megtérnek, ha korábban nem is bizonyultak hűségesnek.

„És leszen ama napon” – hallottuk az év első igehirdetésében is, hogy Ézsaiásnál mennyire fontos ez a kifejezés. Ez az Úr napja, amely a messiási időszakra is utal természetesen, sőt, utalhat az Úr Jézus eljövetele üdvtörténeti idejére is. És természetesen utal Ézsaiás meg a családjára meg az akkor élő minden olyan hétköznapi napjára, amikor az Úr minősítetten is valamit tenni akart. „És

lészen ama napon” – bármelyik hétköznapi nap, csakhogy az Úr hatalmasan munkálkodik. Itt az kijelentésben úgy van, hogy amikor elvégződik, nyilvánvalóvá válik az Úr cselekedete. A messiási ígéretek reménye is felragyog itt, de most az üzenetben a hangsúlyos hadd legyen az, amit Ézsaiás maga is átélhet, a próféta jelenkora. Így látni az Urat és így bízni benne reménységgel a mában. Ítéző eszközét használja éppen, Asszíriát használja az Úr, Izrael népe nagy bajban, a királyok is nagy veszélyben, de akkor is az Úr a maradékra figyel és a hűségesekre.

Itt így olvastuk: „És lészen ama napon, hogy többé nem támaszkodik Izrael maradéka és aki megmaradt Jákób házából, az őt nyomorgatóhoz, hanem támaszkodik az Úrhoz, Izrael Szentjéhez hűségesen.” Most az Izrael szót hadd emeljem ki, az Úr jellemzője: Izrael Szentje. A 17. versben: Izrael világossága. Itt is ott van a kapcsolat az ő népével, pedig ítéletre méltó, elveszett, bűnös nép. De az Úr népe! És így halljuk: Izrael maradéka. Ott van az Úr népe reménysége: Izrael maradéka.

A hűségesek, akik hűséggel támaszkodnak az Úrhoz, Izrael Szentjéhez. A 'szent' szó, emlékeztek, arra utal, hogy kihez tartozik, kié. Az Úr szentje, Izrael Szentje, az Úré. Benne van a tisztaság gondolata is, az Úr is tiszta, tökéletes. És akkor az ő ítéletre méltó népében is a hűségesek, a maradék – ezek szerint – tiszta.

Támaszkodik – ez a kifejezés az ősi nyelven, ami arra utal, hogy egyszerűen segítségre szorul, ha nincs támasz, nincs segítség, el fog veszni lelkileg is, fizikailag is. Támaszkodni kell valakire. Az őt nyomorgató, egy történeti élethelyzet, mikor az asszír támadás fenyegeti és érzéklehető volt, akkor az izraeli király összefogott szíria királyával. Korábban a szíriaiak sokszor támadták Izraelt, nagyon sok baj volt emiatt, de most fogjunk össze a nagyobb ellenség ellen. Csakhogy ez hitetlenség volt. Még maga Akház is – ő júdai király, Ezékiás apja – inkább az emberi segítségben bízik. Elmegy Damaszkuszba és onnan hazahozat egy bálványszobrot, hogy aztán Júdában és Jeruzsálemben ezt a bálványszobrot fölállítsák. Mert az emberi, pogány bálványistenség, őrá támaszkodom. Amikor elhangzik a híres Immánuel-ígéret Akház király számára, éppen ebben van benne. Az Úr cselekszik Júdában is, de Akház király rendkívül gonosz. Most itt izraeli országrész konkrétan, csak azért akartam megemlíteni, hogy júdai országrészben is, amikor istentelen király van, az nagyon nagy baj.

De kire támaszkodik a maradék, a hűségesek? Az Úrra. És a számunkra lehetséges példát, hogy mi hogyan élhetjük ezt át, hogy ne emberre támaszkodjunk, aki lehet, hogy korábban nyomorgatott akár a hitünkért is, de most lehetőség van valamire és akkor mégiscsak rá támaszkodunk, tőle várunk segítséget. De még véletlenül se történjen ez meg.

Az Úr Jézus szempontjából, Jézus példájával hadd mondjam el, hogy az ószövetségi történet miért nagyon bátorító. Az Úr jézusnak, a Sátán a kísértéskor felajánlotta a segítségét: támaszkodj rám. Elmondta a Sátán, hogy mit csináljon Jézus, és akkor elmúlik az éhezése. Jézus az őt nyomorgató Sátánra hallgat abban a nehéz szituációban, élethelyzetben vagy az Úrra, az ő esetében

A MARADÉK HŰSÉGE, MEGTÉRÉSE, MEGMENTÉSE

a mennyei Atyára támaszkodik? Ez azért fontos nekem, mert egy egyszerű hétköznapi helyzet Jézus számára, abban volt csak különleges, hogy már negyven napja nem evett. De maga az élethelyzet, hogy éhes, nagyon éhes, de közben böjti helyzetben a mennyei Atyával. És jön az őt nyomorgató Sátán és még őt is támadja.

Az ószövetségi történetekben sokszor lehet olvasni a Királyok könyvében vagy a Krónikák könyvében is, hogy az Úr népe, izraeli országrész meg a júdeai országrész királyai olyan sokszor hallgattak ilyen értelemben a Kísértőre. Emberekben bíztak. De most már az Úrra támaszkodik, az Úrban bízik. Van maradék. Vannak, akik hűségesek az Úrhoz.

Nem sokkal jó pár tíz évvel korábban, amikor Illés Akháb, izraeli király idejében olyan keserűen mondja el az Úrnak, hogy: én egyedül maradtam. A próféta úgy érzi látva a körülményeket, hogy: én egyedül maradtam, aki hűséges vagyok hozzád. Ugye emlékeztek, hogy az Úr válaszában mi hangzik el: van még hétezer, akik nem hajtottak térket a Baálnak. És ott a hétezer ez lehet a szó szoros értelmében is hétezer hívő ember, de benne van a lehetőség, hogy ez szimbolikus is. A hetes szám a teljesség száma és az ezres szorzattal: sokan vannak. Az a fontos itt, hogy az Úr prófétája, akinek azért a személyét ismerjük, az Úr prófétáját, hogy ő valószínű nagyon az Úrra figyel meg nagyon tele van az Úr iránti bizalommal meg reménységgel, de emlékeztek, hogy Illés nem mindig volt a hitélet magaslatain. Nagyon nagy mélységeket is megjárt. És pontosan akkor, amikor az a kérdés, hogy vajon az Úr cselekedete, az Úr népe hitében, hűségében igazolható és úgy látta, hogy nem. – Egyedül maradtam, Uram, engem is halálra keresnek. Ha én meghalok, akkor nem marad senki Izraelben, aki a tied lenne.

Ézsaiásnál pedig – hangsúlyozva hadd mondjam újra – Assíria támad, még ítélet is lehet az Izraelen, de akkor is nézzétek meg, hogy amikor én szabadítani akarok a szó lelki értelmében, látszik az én személyem, hatalmam, munkám, hogy mindig vannak hűségesek, akik az Úrra támaszkodnak. Lehet, hogy emiatt szenvednek majd, lehet, hogy emiatt sokkal jobban szenvednek, mint azok, akik mégiscsak emberektől várták a segítséget, de az rövidtávú segítség, az Úr pedig hosszútávon gondolkodik.

És az is lehet, hogy még a hűségesek is néha elestek, elbuktak. Lásd például Júdában Ezékiás király se volt mindig tökéletes. Ezért fontos: ha még a hűséges, a maradék elbukik is, akkor meg majd megtér. Izrael maradéka megtér. A héberben a 'megtérni' szó a megfordulást, hátra fordulást, visszafordulást, visszamenetelt jelenti. Az újszövetségi ősi nyelvben a gondolkodásmód megváltozása. A héber gondolkodásban a tékozló fiú példázatára gondoljunk esetleg, hogy neki a megtérés azt jelentette, hogy rádöbbsent arra, hogy miben van és haza kellett mennie, vissza kellett térni az atyai házhoz. Megállni, visszatérni, hazatérni. Ahhoz térni, akitől elmentünk, akit elhagytunk.

Fontos, hogy itt a héber gondolkodásban ez nagyon látványos. Tehát ha valaki visszamegy, ez tetteiben megmutatkozik. Pontosan az Úr ítélete miatt tér meg a maradék, akiknek meg kell térni, mert lehet, hogy nem maradtak

hűségesek, de aztán mégis hűségesnek bizonyulnak. Az Úr ítélete miatt bűnbánattal megtér a maradék, „Jákób maradéka az erős Istenhez”.

És a felolvasásból jól ki lehetett hallani, és a napi csendességben is, ha olvastátok, szeretném aláhúzni, itt nem hallottuk azt a kifejezést, hogy kegyelmes vagy irgalmas Isten. Ezt hallottuk itt: „az erős Istenhez”, meg az Úr, a seregek Ura cselekszik. Most nem a 'kegyelmes Isten' kifejezéssel akarja megmutatni, hogy a maradék megtér, Izrael maradéka megtér és miért is lehet ez, hanem itt az „erős Istenhez” kifejezéssel. Erős, hatalmas, mindenható Isten. Aztán hallottuk, hogy azért, mert elvégezett pusztítást visz végbe az Úr. Pusztít az Úr, mert ítél. A seregek Ura, az erős Isten pusztít és ítél. Nem is csupán Izraelben, hanem mind az egész földön. Tehát az Asszír birodalmat is majd pusztítja, ítéli. Tehát a maradék megtér, a megtérés gondolata, a bűnbánat, a hitre jutás, most nem a kegyelmes, irgalmas Isten jellemzőjével, hanem az erős, hatalmas seregek Ura, aki pusztít kíméletlenül az egész földön.

De hallottuk ezt a kifejezést is: „az elvégezett pusztulás elárad igazsággal”. Elárad igazsággal – ott van az igazság, az Úr igazsága. Az ítéletében, hogy jogosan ítél, de az egész jelentés hangsúlya miatt, a szövegkörnyezet jelentése miatt igazsága, amely megigazítja az elveszett bűnöst, igazzá teszi, helyreállítja a vétkező népét. Még az izraeli királyok bármelyike is bármikor elfogadhatja az Úr kegyelmét, szabadítását, megtérhet. A megigazító isteni igazság. És ilyen értelemben az egész földön pusztít az Úr, amikor be akarja mutatni, hogy az Izrael maradéka megtér az erős Istenhez. Ez az erős Isten pusztít, de éppen hozzá térünk meg, mert tudjuk, hogy minket nem pusztítani akar. Hanem amikor még pusztított is, mert ítél, azért tette, hogy helyreállítson. Nem hallgatunk rá, értetlenek maradtunk, jött az Úr ítélete. Köszönöm, Uram, köszönjük, Uram, mert így észhez tértünk, megtértünk.

722-ben Izrael népe elvitetett a fogságba, de annyira bátorító olvasni az Ószövetség többi könyveiben, akár a költői könyvekben, a zsoltárookban vagy a Példabeszédek könyvében vagy a többi ószövetségi prófétai kijelentésben, akik Ézsaiásnál később szolgáltak, hogy mennyire ott van az Úr szabadító szeretete meg elvégezett váltságműve az izraeli országrész minden egyes törzse számára is reménységként.

De a legteljesebben most is Jézusra mutatva akarom kiemelni nektek. Magukért beszélnek ezek a kifejezések: „az elvégezett pusztulás elárad igazsággal! Mert elvégezett pusztítást cselekszik az Úr, a seregek Ura, mind az egész földön.” Ítél, elárad igazsága.

Ott van Jézus ítélete, elvégezett pusztítás Jézusra vonatkozóan, amikor Jézusnak kell elhordozni az isteni ítéletet – és el kell hordozni – és ott sincs kegyelem. Nekem ezért lett nagyon bátorító ez, hogy itt a szakaszban nem halljuk a kegyelmes, irgalmas, könyörülő kifejezéseket az Úrra vonatkozóan, mert bemutatja, hogy nézzük meg, hogy milyen az Úr, amikor megtérésre akarja vezetni az ő vétkező népét úgy, hogy én ítélő Isten vagyok.

Mindig lássuk meg az ítélet Istenét az ószövetségi történetekben is Jézusra mutatva. Minden ószövetségi ítéletes ige, amikor az ő népéről van szó, mu-

A MARADÉK HŰSÉGE, MEGTÉRÉSE, MEGMENTÉSE

tat arra, hogy mit kell a Megváltónak elhordoznia. Ott nincs kegyelem. Pedig még ezért lehet, hogy könyöröghetett is Jézus a Gecsemáné kertben, hiszen ki mondta: ha lehet, múljék el a pohár, azaz legyen kegyelem. De az ítéletben akarta megmutatni az Úr, a seregek Ura, Izrael világossága, Izrael Szentje Jézus életében is, hogy nézzük meg, hogy milyen, amikor ítél, hogy így lehessen kegyelmes az ő ítéletre méltó népe iránt is. Izrael maradéka megtérhet, mert az Úr Jézus eljött, a messiási kor bekövetkezett és szabadítást készített Jézus által ez a pusztítást elvégző szent Isten.

És most fontos, hogy ez a gondolat, hogy pusztít az Úr de közben elárad igazsággal, ez az Újszövetségben már a kegyelem szóval is használva a Római levél 5. rész 20. versében úgy van előttünk, hogy: „de ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik”. Amikor olyan sok a bűn, hogy már az Úr ítél is, és az ő népét is ítéli, de a kegyelem sokkal inkább bővülködik. Elárad igazsággal – jöttek az asszír seregek, elárasztották Izraelt, el is vitték a fogságba. Az rettenetes volt. De még inkább elárad az igazsága az Úrnak, mert Izrael maradéka megtér.

Ilyen gondolatban várhatjuk szerettünknek a megtérését. Az is lehet, hogy még külföldre is elment, nagyon messze ment. Az ő tékozló fiú/tékozló lány élete abban is látszik, hogy elment, itt hagyott mindent, minket is, még lehet, hogy jól is él. De az is nagyon fájó, amikor azt halljuk, hogy bajok vannak, nagy bajok vannak. és sírva mondjuk, hogy: Uram, könyörülj rajta! De a távolban is, külföldön élve is, ahol az Úr ítél, az egész földön van ítélet, az Úr a távolban is bármikor helyre tudja állítani azt a szerettünket, aki nagyon tékozló fiúvá vagy lánnyá lett. És lehet, hogy egyszer a szó fizikai értelmében is haza fog jönni, mert a szó lelki értelmében is hazatér először az Úrhoz.

A Római levél 11. részében pedig Pál apostol az 1. században szolgáló híres misszionáriusként hatalmas reménységet fogalmaz meg, mikor arról beszél, hogy az 1. században is bizony vannak sokan, akik az Úr ószövetségi népe közül mégiscsak Jézus követői lesznek. Ez az Izrael maradéka gondolatot itt a Római levél 11. részében, az Úr felragyogtatja. Erősítette Pál misszióját. Pedig emlékeztek, hogy mennyire fájt neki, hogy elutasították őt a zsinagógákban általában. Sokszor menekülni kellett egy-egy városból. Nem azért, mert a pogányok zavarták volna őt el, hanem a zsidóság, mert keményszívűek maradtak. És a 9. részben a Római levélben Pál azt mondja, hogy: bárcsak én lennék átkozott, mindörökre elkárhozott, ha ezzel megmenthetném azokat, akikért megszakad a szívem. Ennyire fájt neki, hogy milyen keményszívű az ő szeretett ószövetségi népe, az ő lelki testvérei meg az ő vérei. Olyan keményszívűek mint ő is volt. De a 11. részben már a reménységet ragyogtatja föl.

Szeretném aláhúzni nagyon, hogy a maradék gondolatban a hangsúly nem azon van, hogy vannak egy páran. Örülünk annak, hogy egy, kettő a hatalmas milliókból. Nem. Azt mondja itt a kijelentésben, hogy: igen, az ábrahámi ígéretetek állnak, Izrael száma annyi, mint a tenger fövénye. És a Jelenések könyvében is látjuk, hogy milyen nagy létszámmal vannak az Úréi, a maradék. A maradékkal nem a kevés számút akarja kiemelni, hanem azt, hogy amikor ítél az

Úr, még az ő ítélő munkájában is milyen sokan lettek azok, de mondhatnám a szót így is, hogy milyen sokan lettek a kevesek is, akik hűségesek maradtak, akik megtértek.

Ébredések idején nálunk, Magyarországon is a második világháború után nagy létszámban voltak hitre jutások. Azóta valószínűbb inkább ez itthon nálunk, Magyarországon, hogy nem feltétlenül nagy létszámban térnek meg a mi szeretteink sem, hanem lehet, hogy eltelik harminc év, mikor valamelyik családtagunk egyszer csak most már ő is az Úré lett. Onnantól fogva, mihelyst megtér, már nem kérdés, hogy most mennyi időt kellett várni, hanem annak örülünk, hogy most eljött már az idő: köszönöm, Uram. Az ébredések idején is mindig az egyéneken, azokon az egyeken van a hangsúly. Mit mond az Úr Jézus, hogy mennyi megtérő bűnösnek is örülnek az angyalok a mennyben? Százezernek? Egymilliónak legalább meg kell térni, hogy az angyalok boldogok legyenek? Hogy azért az egy olyan jó kis létszám. Egy. Egy megtérő bűnös. Ha csak te lennél az egyetlen, aki hűséges maradtál az Úrhoz, és mindenki más körülötted hűtlen, és látod, hogy ítél az Úr és jogosan ítél, ez az ige azt mutatja, hogy akkor is lássuk az Urat, van maradék, lesz maradék, megtérésre vezeti.

A harmadik jellemző pedig, hogy megmenti az Úr az övéit. A 24. verstől nem a maradék kifejezést hallottuk, hanem ezt: „Ne félj népem, Sionnak lakosa, az Asszíriabeli királytól!” Itt a júdai országrészre tér át a gondolat, de ugye az Úr népe egy azért, csak az izraeli országrésszel kapcsolatban elmondta, amit, most a júdai országrésszel kapcsolatban, ahol voltak hívő királyok is. Izraelben mindegyik király nagyon hitetlen volt, Júdában Ézsaiás idejében Ezékiás mindenképpen hűséges volt az Úrhoz. És azt halljuk, hogy már Ezékiás idején is Asszíria támadta Júdát is. Épp a maga gőgössége, a maga kevélysége miatt, ami miatt itt a 10. részben olvassuk, hogy az Úr megítéli Asszíriát, mert gőgös. Igen, eszköze az Úrnak, de rettenetesen bűnös és gonosz. Támadta volna Ezékiást is, de azt az Úr nem hagyta.

Itt a 24. verstől kezdődően egészen tíz versen át hallottunk egy csomó városnevet. Mert úgy mutatja be a bibliai kijelentésben a prófétai szó az asszír király jövetelét, hogy Jeruzsálemhez egyre közelebbi városokat vagy városkákat említ, amelyek már el is vesznek vagy amelyekből el kellett menekülni. És már ott van, két-három kilométerre Jeruzsálem falainál szinte. Tehát bemutatja, hogy a gonosz Asszíria mennyire jön és el akarja pusztítani az Úr népét, Sion lakosát.

„Ne félj népem, Sionnak lakosa, az Asszíriabeli királytól!” – a 'népem' a szövetségi ígéretek tipikus kifejezése, a 'Sion lakosa' a szövetségi ígéretek közül a dávidi szövetség. Dávid városa, Sion városa, aki ott lakik, az az Úr szövetséges népe tagja. Az Úr hűséges az ő népéhez.

Még ha vétkeztek is Akház idején, Ezékiás édesapja idején, akkor is, az Úr, ha kellett, ítélte őket. Még lehet, hogy Ezékiás maga is esetleg – ahogy mondtam már – elbukott, elesett. De az Úr akkor is azt nézi, hogy kik is ők. Akkor még Júdát nem engedte fogságba vinni, sőt, Ezékiás idején azt sem engedte,

A MARADÉK HŰSÉGE, MEGTÉRÉSE, MEGMENTÉSE

hogy egy nyilat kilőjenek Jeruzsálemre. Emlékeztek, az Ézsaiás könyvében majd olvassuk is a 36. résztől kezdődően, hogy egy éjszaka alatt száznyolcvanötezer asszír katona halt meg, mert az Úr nem hagyta, hogy bántsák az ő népet.

A megmentetés a szó fizikai értelmében is Júda esetében, Júda életében bekövetkezett. Amit ki akarok emelni a szó lelki üzenete miatt, hogy ez a bizonyos megmentetés, megőriztetés még fizikailag is, de lelki értelemben is ahhoz hasonlít, ami Egyiptom idejében történt az Úr népével meg Midián idejében – ez a Gedeon-történet. Egyiptomból is meg Gedeon történeténél is a szabadítása az Úrnak úgy történt, hogy abba Izrael népe semmit nem csinálhatott. Tipikusan az a megtartatás, megőriztetés, amit egyedül az Úr végezhet.

Mózes a vörös-tengeri átkelés előtt, a tenger kettéválasztása előtt, emlékeztek, azt mondta, ugye ez az Úr szava a néphez: maradjatok veszteg, nézzétek az Úr szabadítását. Nektek csak nézni kell, hogy hogy szabadít az Úr.

Gedeon idejében meg azért kellett háromszáz katonának maradnia Gedeon mellett, hogy még véletlenül se gondolják azt, hogy az ő erejük szabadított, hanem az Úr azt akarta megmutatni, hogy én a seregek Ura vagyok, erős Isten, hatalmas. Itt az utolsó versben a hatalmas szó is az Úrra utal. Amikor szabadítani akarok, akkor nincs szükségem az én népem segítségére sem, mert én magam akarom őket szabadítani.

Látni látták a veszélyt, közeledett az asszír sereg, de bízhattak az Úrban. és Ezékiás története mutatja, hogy neki se volt könnyű bízni, de ő is megtanulta, hogy van miért bízni és reménykedni, mert az Úr közbeavatkozott. „Ne félj népem, Sionnak lakosa, az Asszíriabeli királytól!” „De ímé az Úr, seregek Ura” elkezd cselekedni – 24. és 33. versek.

A bibliai gondolat üzenete miatt a ránk vonatkozó példát hadd mondjam el úgy itt, hogy gondoljunk arra, hogy hogyan mentette meg az Úr a Damaszkusz városában élő hívő keresztyén gyülekezetet. Emlékeztek-e rá? Hogy Damaszkusz városában, ahol nagyon komoly hívő gyülekezet volt, nem kevesen voltak, volt egy Anániás nevű hívő férfi is, hogyan mentette meg az Úr őket attól, hogy elvigyék őket, aztán lehet, hogy ki is végezzék. Úgy, hogy megtérésre vezette azt, aki vezette az ellenséges csapatokat. Úgy hívták, hogy Saul vagy Pál. Pál/Saul megtért a damaszkuszi úton. Az Úr elpusztíthatta volna őt, hiszen gonosz. Lehet, hogy még ezért imádkoztak is esetleg az 1. századi hívők, hogy: Uram, könnyebb lenne az életünk, hogyha ez a Saul nem dolgozna ilyen vehemensen. Megtehetnéd, hogy eltedd az útból. Az Úr nem eltette az útból, hanem Saul is, Pál, a maradék megtér igei igazságát élhette át. És ennek az is folyománya lett, hogy damaszkuszi hívőket akkor és ott megvédte az Úr. Emlékeztek, Anániás nem is mer menni először az első szóra, az Úrnak kétszer kell megerősíteni, hogy menjen nyugodtan, ő már az enyém.

Amikor az Úr közbeavatkozik a mi időnkben is, akkor az is megtörténhet, hogy nem elpusztul az ellenség, hanem megtér. És a messiási kor a 11. résztől kezdődő bibliai kijelentésben meg a 12. részben is meg a bibliai könyv folytatásában, ahol a messiási kor kijelentései vannak, tipikusan erről beszél, hogy még az ellenség is megtér. Éppen ma olvashattuk: Asszíria, Egyiptom és Izrael

együtt szolgálnak az Úrnak. A 19. részben Asszíria, Egyiptom és Izrael a helyén van és az Urat szolgálják.

Hallhattuk már több missziói beszámolóból, misszionáriusaink beszámolójából, hogy volt sokszor, hogy a törzsfőnök elfogadta az Úr kegyelmét, elfogadta az Úr Jézus követését és onnantól fogva már nem gátolta a misszió munkáját sem, és akkor indulhatott el egy nagyobb ébredés abban a kisebb missziói közösségben ott a távoli országban. Mert az Úr így akart akkor és ott munkálkodni. És sokszor történt olyan is, hogy éveken át senki nem tér meg, lehet, hogy egy másik misszionárius jött és egyszer csak akkor igazolta az Úr, hogy a maradék megtér.

Izrael maradéka hűsége, megtérése és megmentése az Úr, a seregek Ura által. Ez a történet is, ez a bibliai kijelentés is Jézusra mutatott. Jézusban látjuk, miért lehet maradék, milyen, amikor az Úr meg akarja menteni a legelvezettebb bűnöst is. Mindent vállalt Jézusban a mi Istenünk, aki erős Isten, hogy így kegyelmes és megtartó legyen.

Te ehhez az Úrhoz tartozol-e? Te a hűséges maradékhoz tartozol-e? Ha még nem, térj meg, mert az Úr ma is várja a hozzá térőket, hogy bízzunk benne és reménységgel imádkozzunk mi is mások hitre jutásáért, megtéréséért most is.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, áldunk, hogy te az ószövetségi időben is ugyanaz az Úr voltál, aki kijelentetted magad az Úr Jézusban és azóta is. Áldunk téged, hogy te így vagy hűséges Isten, megtartó Úr.

És köszönjük neked, hogy a bibliai szakaszban, a kijelentésben most nem a kegyelmes, irgalmas, könyörülő jelzőkkel mutattad be, milyen Isten is vagy te, amikor menteni akarsz, szabadítani, megtérésre vezetni.

Áldunk azért, hogyha esetleg minket is úgy vezettél élő hitre, hogy nagy bajok jöttek, rákényszerítettél arra, hogy csak te segíthetsz, és megismerhettük az Úr Jézust.

És köszönjük, amikor meghallgattad imádságunkat, amiket lehet, hogy valóban évtizedek óta tettünk, és hozzád tért a barátunk, a szerettünk, aki fontos volt, fontos lett nekünk.

Kérünk téged arra, hogy így lássunk mi is téged, ahogy Ézsaiás is. Köszönjük, hogy a próféta is tőled kapott lelki erőt, bátorítást.

Kérünk arra, hogy ne hogy ránk nehezedjen annak a keserősége, hogy még mindig nem tért meg valaki, hogy milyen kevesen jutottak még hitre. Add, hogy a mostani időben is, a mi időnkben hadd legyen a szívünkben ez a drága reménység, bizalom, hogy te bárkit, bármikor hozzád téríthetsz. Legyünk mi is ebben eszközök.

És kérünk arra, könyörülj meg fizikai módon is azokon a lelki testvéreinken, akik bajban vannak. Te megszabadíthatod őket a mártírhalál tényétől is, de ha mégis meg kell halniuk azért, hogy így tegyél bizonyosságot az ő életükön keresztül is, a haláluk által is, akkor erősítsd őket. Köszönjük, hogy te e mártírokat is segíted, támogatod.

A MARADÉK HŰSÉGE, MEGTÉRÉSE, MEGMENTÉSE

És kérünk azért, hogy legnagyobb nehézségben élőket, lelki testvéreinket a háborús helyzet miatt Kárpátalján is erősítsed, hogy az ilyen szörnyű történelmi események között is ők hűségesek maradjanak hozzád. És kérünk téged, hogy ott is hűséggel imádkozzanak, hogy adjon megtérést az Úr a bajban, a nehézségben.

Most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg, kérünk, Jézusért.

Ámen.

Növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön-örökké. Ámen.

2Péter 3,18

393. ének

1. Ne csüggedj el, kicsiny sereg,
Ha rád zúdul vad ellened,
Hogy végképp ösztetörjön;
Bár elpusztításodra tör,
Gond, kételkedés mit gyötör?
Nem lesz ez így örökkön!
Bízzál: ügyed az Istené,
Népét ő el nem ejtené:
Ő áll majd boszszút érted;
Ő állít Gedeont melléd,
Általa harcodbán megvéd,
Szent igéjét és téged.

2. Él az Úr, áll ígérete:
Ördög s világ minden csele
Meggzégyenül mirajtunk!
Vélünk az Úr, mi ővele,
Végtelen az ő ereje:
Győzelmet kell aratnunk.
Krisztusunk, segélj, el ne hagyj,
Pártfogónk végig te maradj:
Oltalmazz neved által,
Hogy mint hű nyájad, teneked
Zenghessünk dicséreteket
Víg, boldog hál'adással!